

[Thoft]

altså ikke. Ministeren burde trække dette makværk tilbage.

Jeg spurgte hr. Stinus, men fik ikke noget svar, og nu vil jeg så spørge indenrigsministeren: er det ikke rigtigt, at baggrunden for, at civile værnepligtige, som udfører civilforsvarstjeneste, har 2 måneders længere tjenestetid for tiden, er det forsvarsforlig, som blev lavet mellem regeringspartierne, socialdemokratiet og det radikale venstre om civilforsvarets ordning i perioden 1. januar 1985 til 31. december 1987? Det var i hvert fald det, ministeren svarede mig for en måned sid eller halvanden siden, da jeg spurgte, hvad der var årsagen til den forskelsbehandling.

Ved samme lejlighed sagde ministeren, at det var nødvendigt, at der var 2 måneders ekstra tjenestetid for militærnægtere – jeg citerer fra Folketingstidende 1984-85, sp. 11948 – »ud fra den betragtning, at CA/CF-tjenesten« – altså civilt arbejde i CF – »træder i stedet for en tjeneste på 11 måneder ved civilt arbejde, anså man det for betænkeligt at nedsætte CA/CF-tjenestetiden til 6 måneder.« Dengang var ministeren altså utrolig betænkelig, hvis ikke der var en forskelsbehandling på 2 måneder. Lige pludselig er det nok, at der er en forskelsbehandling på én måned. Det synes jeg nu også er en måned for meget.

Jeg vil godt afvise kristeligt folkepartis ordførers snak om, at der er tale om bekvemmelighed. Der er ikke tale om bekvemmelighedsnægtere, når man skal arbejde for den halve hyre og en måned længere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Refusionsmæssig ligestilling af flygtninge).

(Fremsat 23/10 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Det er en lille, forhåbentlig ikke alt for svær sag, vi skal igennem her.

Vi er i socialdemokratiet meget enige i lovforslaget. Vi mener, det er rigtigt, at bistandsydelse til vore flygtninge er en national opgave, uanset om flygtningene er konventionsflygtninge eller det, vi kalder de facto-flygtninge.

Jeg må også sige, at jeg er egentlig lidt overrasket over, at ministeren føler, det er nødvendigt med en lovændring. Så vidt jeg fortolker den gældende lov, er det sådan, at den alene bruger udtrykket »flygtninge«, og det omfatter i udlændingeloven både konventionsflygtninge og de facto-flygtninge. Derfor overrasker det mig lidt, at ministeren føler, det er nødvendigt med en lovændring, men vi vil da ikke modsætte os denne præcisering i bistandsloven.

Vi tror, det er vigtigt, at vi får sikret, at de kommuner, der tager mange flygtninge, ikke også står med den store udgift, den første tid med flygtningene medfører, men at vi får denne udgift afholdt af hele landets befolkning, så det ikke kun er de positive kommuner, der må betale, hvad det koster.

Det fremgår ikke helt af lovforslaget, om denne ekstra refusion til kommunerne for så vidt angår de facto-flygtninge ydes af statskassen, eller det sker ved en reduktion af bloktilskuddene, sådan at det bliver, skal vi sige en mellemkommunal ordning. Det kan ministeren måske fortælle os lidt om her i dag.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Socialministerens lovforslag, nr. L 46, vil give lovmæssig baggrund for refusionsmæssig ligestilling med hensyn til de udgifter, der efter bistandsloven afholdes af kommunerne til forsørgelse af såvel konventionsflygtninge som de facto-flygtninge efter ophøret af Dansk Flygtningehjælps forsorg. Staten vil

[Lizzie Lichtenberg]

refundere kommunernes udgifter til forsørgelse af disse flygtninge med 100 pct., indtil de i to år har klaret sig uden hjælp. Eventuel hjælp til dem i tiden derefter ydes og refunderes som for danske statsborgere, det vil sige som hovedregel med 50 pct.

Ved at henvise til de i udlændingelovens §§ 7 og 8 fastsatte regler for meddelelse af opholdstilladelse til en udlænding, der befinder sig her i landet eller på grænsen, er den personkreds, der er omfattet af dette lovforslag, defineret og præciseret.

Den konservative folketingsgruppe kan give tilslutning til dette lovforslag, og vi håber på en hurtig behandling i udvalget, da det som præciseret af den socialdemokratiske ordfører må være en national opgave og en simplificering af kommunernes arbejde.

Thor Pedersen (V):

Det er et ganske enkelt lovforslag, men det er lige så fornuftigt, som det er enkelt. Jeg vil derfor takke ministeren for fremsættelsen.

Man har vel aldrig efter de gældende regler forudsat, at antallet af de facto-flygtninge skulle blive så stort i forhold til antallet af konventionsflygtninge. Det er derfor rigtigt at sidestille de facto-flygtninge med konventionsflygtninge, når det gælder den statslige refusion over for kommunerne, således at reglen om fuld statsrefusion kommer til at gælde for alle grupper af flygtninge, indtil de har klaret sig uden hjælp i to år.

Forslaget vil betyde en højere grad af økonomisk ligestilling mellem kommunerne, uanset hvor flygtningene placeres eller vælger at slå sig ned. Jeg kan derfor anbefale forslaget til en hurtig udvalgsbehandling.

Carsten Andersen (SF):

Da SFs ordfører på dette område, hr. Agerschou, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Med disse ændringer sker der en ligestilling mellem de facto-flygtninge og konventionsflygtninge med hensyn til statsrefusion for ydet kontanthjælp. Staten skal efter lovforslaget refundere kontanthjælpen 100 pct. for begge grupper flygtninge, indtil de kan klare sig uden hjælp i en sammenhængende periode på to år.

Forslaget er isoleret set godt, og SF kan fuldt ud støtte det. Så vidt vi har hørt, har

socialministeren tidligere taget afstand fra denne idé, så vi undrer os lidt over, hvad der har fået ministeren til at ændre indstilling. Vi kan måske håbe på, at ministerens negative indstilling på en række andre punkter, hun har ydet modstand imod at ændre, nu vil undergå en ændring.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

På det radikale venstres vegne vil jeg gerne starte med at fastslå, at Danmark er forpligtet over for flygtningene, ikke mindst i betragtning af, hvad vi oplevede under anden verdenskrig.

Problemet i disse måneder har været, at det administrative apparat ikke har været forberedt på stigningen i antallet af flygtninge. Derfor er der nogle steder sket ting, som i uheldig grad har belastet folks indstilling til de praktiske forhold, der omgiver flygtningene.

Derfor hilser det radikale venstre med stor glæde dette forslag, der ligestiller ansvaret i de lokale samfund for flygtninge, uanset om der tilfældigvis er praktisk mulighed for at optage flygtninge i det lokale samfund.

Nør Christensen (CD):

Centrum-demokraterne kan give fuld tilslutning til denne ligestilling mellem de facto-flygtninge og konventionsflygtninge. Det er rart, at regeringen nu søger at skabe ligestilling mellem disse to grupper af flygtninge, og vi benytter lejligheden til at sige tak til ministeren og regeringen for, at man har fremlagt det. Det er en urimelighed, at en lille kommune kunne komme i en situation, der var absolut ufordelagtig i forhold til andre kommuner.

Vi giver vores fulde støtte til det fremsatte lovforslag.

Tinning (VS):

I VS har vi ikke noget ønske om at bringe forstyrrelse ind i en så fredelig debat. Så vidt jeg kan se, er der for en gangs skyld ikke noget som helst i vejen med socialministerens forslag. Det giver selvfølgelig anledning til mistænksomhed, og vi vil derfor kigge nærmere på det. Men umiddelbart må jeg sige, at vi fuldt ud kan tilslutte os og således for en gangs skyld er helt enige med den socialdemokratiske ordfører, hr. Torben Lund.

Glønborg (KrF):

Omsorgen for de mennesker, som har valgt at komme til vort land, fordi forholdene i deres eget land er sådan, at de ikke har kunnet holde ud at være der, er en opgave, som må løses af staten og kommunerne i fællesskab. Det er helt naturligt, at staten i første omgang både betaler og igennem Flygtningehjælpen administrerer og et langt stykke sørger for det rent praktiske.

Det er også naturligt, at man hurtigt indgår i et samarbejde med de kommuner, hvor flygtningene er placeret. Det er prisværdigt, at så mange kommuner hurtigt har kunnet finde plads til flygtninge. Men desværre ved vi, at der findes borgere i dette land, der forsøger at skabe modvilje, når deres egen kommune skal tage imod flygtninge. Disse vrangvillige borgere med en umenneskelig tankegang skal ikke fortsat kunne bruge det argument, at det er en særlig økonomisk belastning for deres kommune at tage imod flygtninge.

Derfor er det godt, at socialministeren nu foreslår 100 pct.s refusion for alle flygtninge i indslusningsperioden. Det er lykkeligt, at flygtningene normalt i løbet af en vis tid finder ind i vort samfundsliv på en sådan måde, at de kan klare sig selv, og det er helt naturligt, at de efter 2 år som selvforsørgere får status som alle andre borgere i forhold til bistanndsloven.

Kristeligt folkeparti kan helt tilslutte sig socialministerens forslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes, det er meget trist at høre en fra de kristelige tale om vrangvillige borgere i Danmark. Men lad det nu ligge. Vi kan vente med debatten til i morgen.

Regeringen og dens forligspartier har søgt for de mange og store flygtninge- og asylsøgerproblemer, vi har fået. Det må derfor være rimeligt, at udgifterne til disse problemers løsning dækkes af staten. Her tænker jeg selvfølgelig specielt på regeringen, for det er ikke kommunerne, der skal belemres med regeringens problempolitik.

Fremskridtspartiet vil selvfølgelig gå ind for lovforslaget, selv om vi måske nok finder, at det vil udvande begreberne konventionsflygtninge og de facto-flygtninge ved ligestillingen med hensyn til refusion.

Socialministeren skriver i sit forslag, at dette forslag er et led i initiativerne på flygtningeområdet. Jeg kan kun sige, at det er beklageligt, at regeringen ikke har taget andre initiativer på flygtningeområdet.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen til lovforslaget, der jo går ud på, at der skal være en ligelig økonomisk fordeling af udgifterne på flygtningeområdet.

Jeg vil godt sige til hr. Torben Lund, uden at jeg i øvrigt vil lave juridisk skoleridt ud af dette spørgsmål, at vi selvfølgelig har vurderet det juridiske i, om det var nødvendigt at komme med et lovforslag.

Jeg kan ikke lade være med at sige til hr. Carsten Andersen, at så vidt jeg erindrer, har jeg vist ikke givet udtryk for nogen modsatrettede synspunkter tidligere, ikke fordi jeg mener, at det er en diskvalifikation i sig selv.

Det, der faktisk hele tiden har været meningen og regeringens politik på dette område, er at finde frem til nogle rimelige økonomiske fordelingsordninger på baggrund af den flygtningesituation, vi har.

Jeg vil sige tak for tilslutningen til lovforslaget og håber på en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

(Fremsat 23/10 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.